Diken İçinde Şeker

2011-10-18

Uzanmamı istedin. Hayalimde bir diken. Hatırladıkça duyduğum acı, bir diken. Yaklaşmaya korkuyordum.

Elini uzatmanı istedim.

Evet. Top gibi, her tarafından irili ufaklı iğnelerin fırladığı bir top. Elime aldım.

Acıdı mı?

Dayanamıyordum. Sanki yakacak. Elimde yuvarlanıyordu ve acı veriyordu.

Tutamadın mı?

Her hatırladığımda verdiği acı gibi. Her adını duyduğumda verdiği acı gibi. Elimin kanadığını gördüm. Sonra seni hatırladım, söylediklerini...

O dikeni sıkmanı söylemiştim, elinle o balonu patlatmanı.

Elimi sıkmaya başlayınca gözümden yaş geldi. Bütün ömrümün sızıları, uzaklaşmaya çalıştığım bütün acılar oradaydı. Aynı anda yüzlerce film, her filmin en acıklı sahnesini seyreder gibi. Ağladım.

Ağlamasan da rahatlayacaktın.

Rahatlamak için değildi. Acıdan ağladım. Sonra patladı. İçinden karamel çıkacağını söylemiştin. O pahalı çıkolata gibi.

Ne çıktı?

Bilmiyorum. Elimdeki yaralar bir anda iyi oldu. Sızıları duymaz oldum. Bir rahatlamaydı ama içinden çıkan şeker değildi, şeker idiyse de aşk değildi bu.

Aşk?

Aşka ulaşacağımı düşünmüştüm. Acıların ortasında aşk. Dikenin ortasında şeker gibi.

Evet, aslında kastım oydu.

Olmadı. Tuzlu bir su hatırlıyorum sadece. Tuz tadı. O da elimden değil, herhalde gözyaşlarımdan.

Elin ne oldu?

Sıvı siyahtı, erimiş çikolata gibiydi. Ağzıma götürmeye korktum. Ağlamam durdu, o bana yetmişti.

Diken tekrar büyüyecek.

Bir daha elime almak istemiyorum.